

50. Fel, fel ti jámbor szívek...

(D.370)

1. Fel, fel ti jámbor szívek, Lám pátok -
Már es - te van, ó, hívek, A sötét

kal e - lő! Mert í - me vő - le - gény - tek
é - jel jő.

Meg - in - dul fé - nye - sen; Is - tent buz -

gón kér - je - tek, Mind-járt éj - fél le - szen!

2. A lámpát készítsétek, Töltsétek olajjal;
És várva üdvösségtek Készüljetek gyorsan!
Így kiált Sion öre: „Közel a vőlegény!”
Siess eléje népe Alleluját zengvén!
3. Ti okos szűzek, szentek, Mind ébredjetek fel,
Kik angyalokkal zengtek Éneket örömmel!
Az ajtó ki van tárva, A menyegző már kész;
Fel, Krisztus menyasszonya, A vőlegény itt lesz!
4. Már eljön nemsokára, Virrasszatok tehát!
Mint tavasz jön a tájra, És felüdülést ad;
Mint hajnalpír fog jönni, Mely örök fényt ígér;
S ha fényét kiterjeszti, Az éjünk véget ér.
5. Ki merne most aludni? Az okos már virraszt:
Az Úr majd megítéli, És megbünteti azt,
Ki nem virrasztott véle, Ki bálványt imáda,
Kinek a sárkány képe Volt eddig vigasza.
6. Kik Siont szerettétek, Menjetek eléje;
Kik mindig tiszteltétek, Kezdjetek énekbe,
Hisz itt a boldog óra, És üdvkoronát nyert
A Krisztus menyasszonya, Mert győzedelmes lett.
7. Ha erős volt tűréstek, És vele haltatok,
Már megszűnt szenvedésetek, És nincsen bajotok.
A Bárány ül a trónon, És örvendünk vele,
A hálaének szálljon, Győzelem éneke!
8. Hol pálmaágak lengnek, Ott lesz fehér ruha,
És szent zsoltárok zengnek, Mert megszűnt a tusa.
Ott béke, öröm vár ránk A könny s panasz helyett,
A hosszú télnek múltán Az áldott kikelet.
9. Az örömnak hazája Az új Jeruzsálem,
Ott él majd Jézus nyája Mennyei téreken.
Ó, vajha utunk végén, Mindnyájan testvérek,
Az Úrnak menyegzőjén Együtt jelennénk meg!
10. Ó, jöjj, mert vár hű néped, Úr Jézus, örömünk;
Ó, jövel hamar, jöjj el, Hőn sóvárgott fényünk!
Ó, Jézus, segíts rajtunk, Szüntesd meg harcunkat,
Mi tehozzád sóhajtunk, Várjuk új honunkat!

*Akkor hasonló leszzen a mennyeknek országa a tíz szűzekhez,
kik az ő lámpásokat kezekbe vétén, a vőlegénynek eleibe menének.*

Máté 25:1.